

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boek-
jes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

HOLDER DE BOLDER OP ZOLDER

blijspel in drie bedrijven

1880
door

Eddy Thomas

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.2700

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HOLDER DE BOLDER OP ZOLDER* op te voeren moet de naam van auteur *EDDY THOMAS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2001/0220/041
ISBN- 978- 90-385-07330

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/Eddy Thomas
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(2 dames-3 heren)

MARK : Jonge man - zakenman

VERA : Verloofde van Mark - schoonheidsspecialiste

JEF : Oudere man - vuilniskarman

LOUIS : Vriend van Jef - bakkershulp

ELS : Hoogzwangere jonge vrouw - moeder van vijf kinderen

Mark is een correcte, beetje wereldvreemde jonge man iets naar het onnozele af, gesteld op orde en regelmaat, zacht van aard, besluiteloos en makkelijk te beïnvloeden.

Vera is een kordate jonge vrouw gewend om de leiding te nemen, haar zin te krijgen, Mark te bemoederen en te commanderen.

Jef is een gemoedelijke oudere man. Een volks type waar het helemaal niet aan te zien is dat hij homo is.

Louis is de vaste vriend van Jef, hij heeft meer vrouwelijke trekjes zonder echt verwijfd te zijn het mag zeker geen karikatuur worden.

Els is een zwangere jonge volkswrouw die toevallig wordt binnengehaald

Vera en Mark spreken algemeen nederlands. Jef en Louis dialect. Els een echt plat dialect.

DECOR

De scène stelt een lege zolderkamer voor waar tegen een van de wanden een oude lage kast, een oud stoeltje en een oud tafeltje staan. Achterin is er een muurtje dat naar een tweede gedeelte leidt. Vooraan is de ingang zonder deur, maar waar de trap zichtbaar is. Er hangt een elektrische fitting zonder gloeilamp, te hoog om er zonder opstapje bij te kunnen. Hier en daar liggen of hangen oude afgedankte spullen die men meestal op een oude zolder vindt.

EERSTE BEDRIJF

(Er klinkt luide muziek. Het podiumlicht gaat aan en het zaallicht uit. De muziek verzwakt en stopt. We horen gestommel op de trap en een kijklende vrouwenstem.)

VERA : Wanneer zijn we nu in 's hemelsnaam boven? *(Even stilte)* Heeft die komedie nog niet lang genoeg geduurd?

MARK :*(verschijnt boven aan de trap, stopt en kijkt even verrukt rond)* Héhé...

VERA : Wat nu weer? Zijn we aan het eind van de beschaving of raak ook jij vermoeid? Ben je dan toch niet die sterke jonge man die je beweert te zijn?

MARK :*(die een reiskoffertje in de hand heeft, komt verder en zet met een zucht van voldoening zijn koffertje op tafel)* Gezellig zeg.

VERA : *(komt nu ook boven)* Wel wel, kijk nu, ik dacht dat je een volledig gemeubelde flat gehuurd had, *(geringschattend)* maar dit is meer een hutje op het dak van de wereld.

MARK : Ach mens zwijg! *(Schrikt zelf van zijn brutaliteit, want in tegenstelling tot Vera die op een kordate bazige manier optreedt is hij een bedeesd man die op een bijna verontschuldigende manier ruzie maakt)*

VERA : En nog brutaal worden ook!? *(Zij behandelt hem steeds als een klein kind)*

MARK :*(reageert ook als een kind. Dus heel timide)* Oh, neem me niet kwalijk...

VERA : Och, als het je oplucht doe je maar. Laat het echter niet te lang duren, want ik heb deze namiddag nog een dringende afspraak.

MARK : Dringende afspraak!? Weer een verkoop van schoonheidsproducten en andere rommel zul je bedoelen.

VERA : Een consultatienamiddag van schoonheidsproducten ja.

MARK : Wel ga dan en laat me alsjeblief met rust.

VERA : Maar engeltje van me, je weet dat dit zomaar niet kan, ik heb de dametjes beloofd jou mee te brengen om met thee en koekjes rond te gaan.

MARK : Dat is het enige waar ik goed voor ben. Thee rondbrengen, opzitten en pootjes geven.

VERA : Doe niet zo naïef! Sommige van mijn cliënten stellen jouw aanwezigheid evenals jouw deskundig advies ten zeerste op prijs.

MARK :Jouw cliënten kunnen mij gestolen worden. (*Timide*) Excuseer me de uitdrukking.

VERA : Nee maar, hoor nu toch eens aan, nu hebben die onschuldige vrouwtjes het gedaan.

MARK :Dat heb ik niet gezegd, het is alleen dat de demonstraties die jij aan huis gaat geven me al langer hoe minder aanspreken.

VERA : Maar je bent toch niet vies van het geld dat daarmee in het laatje komt.

MARK :Helemaal goed voel ik me er toch niet bij. Want jij pluimt die arme vrouwtjes zonder pardon en laat het dan nog uitschijnen dat je hen een dienst bewijst.

VERA : Dat is ook zo, ik bespaar hun de moeite om naar de winkel te gaan. Ze kunnen thuis in hun vertrouwde omgeving hun keuze maken zonder bang te zijn de verkeerde dingen te kiezen.

MARK :Verkeerd misschien niet, maar meestal wel overbodig.

VERA : Dat is een kwestie van opvatting.

MARK :Opvatting? Mijn laars! Wat voor nut heeft een speciaal zeepje enkel voor de handen, een extra speciaal zeepje voor het aangezicht, een ultra speciaal zeepje voor het lichaam, een super speciaal zeepje voor de voeten en tenslotte een mega speciaal zeepje voor de... edele delen? Terwijl een goed ouderwets stuk Sunlightzeep voldoet aan al deze behoeften.

VERA : Al mijn producten zijn uitgetest in de beste laboratoria door gezaghebbende professoren.

MARK :Dikbetaalde professoren zul je bedoelen.

VERA : Dat is totaal naast de kwestie!

MARK :En waar komt het geld voor die professoren vandaan? Juist, van jouw onschuldige vrouwtjes.

VERA : Alles heeft zijn prijs.

MARK :Inderdaad, evenals alle crèmes, zalfjes, lotions, reinigingsmelkjes en andere rommel die meestal jarenlang onaangeroerd in één of ander toiletkastje staan al zijn de makers zo slim geweest om elk "middeltje" in een mooi ogend potje, flesje of doosje te verpakken.

VERA : Ik weiger nog verder te gaan met deze belachelijke voorstelling. Trouwens, ook jij maakt dankbaar gebruik van mijn rijk assortiment producten.

MARK :Gelijk heb je, ik vroeg me al af wat mijn koffer zo onredelijk zwaar maakt. *(Neemt uit de koffer een toiletzak met een hele reeks cosmeticaproducten en werpt die een voor een op de grond)* Deodorant, pre shave, after shave, tussen-in shave, douche gel, douche shampoo, haarshampoo, haarlotion, haarspray, mondspray, voetspray, rommel, rommel, rommel...

VERA : Nu word je echt gemeen. *(pakt hem de lege toiletzak af, raapt alles van de grond en steekt het terug in de zak)*

MARK :Terug naar de natuur is voortaan mijn motto.

VERA : En stinken naar de barbaar die je was toen ik je leerde kennen.

MARK :Maar een eerlijke barbaar.

VERA : Ik geef toe dat je je charmes had, maar nu ruik je in elk geval beter.

MARK :Hou op en verdwij met je rotzooi! *(Telkens hij zoiets zegt schrikt hij van zichzelf)*

VERA : Wat een taal. *(Zet toiletzak ergens neer)*

MARK :Jij brengt me zover.

VERA : Goed, je hebt je zeg gehad. Blijf je nu nog bij dat stomme idee om alleen te gaan wonen?

MARK :Ja!... Toch voor een tijdje.

VERA : Oh neen, als je je schepen achter je verbrandt moet je maar op de blaren zitten.

MARK :Het minste dat ik van je spreuken kan zeggen is dat ze zich heel goed aanpassen aan de omstandigheden, maar dat is dan ook alles.

VERA : Poeh...

MARK :En nu zou ik echt graag zien dat je me alleen liet. *(Zegt op een kinderlijke manier)* "Met een vriendelijk woord en een blij gezicht zou ik willen dat je je achterste licht." *(glimlacht gelukzalig)*

VERA : Vind je niet dat het welletjes geweest is, ik heb in ieder geval genoeg van deze armzalige zolderkamer. Kan je je werkelijk niets anders veroorloven?

MARK :Deze armzalige zolderkamer is precies wat ik wil, het zal me helpen mijn gedachten te ordenen zonder afgeleid te worden door overbodige luxe.

VERA : Net of je een gelofte hebt afgelegd van boetedoening. Als kuisheid nu ook op het programma staat zal ik me een stuk geruster voelen.

MARK : Dat is totaal naast de kwestie, het heeft niets met trouw of ontrouw te maken noch met materiële welstand. En zeker niet met wat jij verdient, dat weet je goed genoeg. Mijn financiën laten me ruimschoots toe een flat of zelfs een villa te huren, maar dit hier is voor mij het paradijs.

VERA : Goed als jij het zegt, maar nu hebben we lang genoeg in de tuin van Eden vertoefd, pak je spullen bij elkaar en laten we gaan.

MARK : Ik denk er niet aan.

VERA : Zeker?

MARK : Onherroepelijk!

VERA : *(wordt kwaad)* Oh... Oh... Oh... Oh... *(stamp* bij elke oh op de grond)

MARK : Olé!

VERA : Wat!?!

MARK : Je doet me vaag denken aan een mislukte Spaanse furie. *(Imiteert een spaanse danser. Een arm in de lucht een op de rug buik ingetrokken stamp met de hie-* len op de grond en zegt na de laatste stamp) Olé! *(Begint opnieuw. Er wordt echter beneden tegen het plafond geklopt. Geschrokken stopt hij)*

VERA : Dit maakt het berglandschap helemaal compleet, een echo! *(Stamp enkele malen op de grond. Weer reactie van beneden. Ze stampt weer. Ditmaal wordt er van beneden geroepen in dialect)*

JEF : Zal 't een beetje gaan daarboven?!?

VERA : Hoor, Neanderthalers. Dit kan prettig worden. *(Danst en zingt flamenco)*
Aiaiaiaaai... olé!

JEF : *(nog steeds beneden)* Moet mijne luster naar beneden komen?!?

VERA : *(stamp)* Olé!

JEF : Miljaardedju! *(Komt naar boven)*

VERA : Kijk, visite.

JEF : *(terwijl hij bovenkomt)* Luistert eens mannekes, ik weet dat ge hier nieuw zijt en wat tijd nodig hebt om u aan te passen, maar er zijn grenzen!

VERA : Ach man, doe niet zo belachelijk, denk aan de Europese unie. *(Danst weer flamenco)*

JEF : Met wie zijn voeten denkt gij eigenlijk te spelen?

MARK :Neem het mevrouw alsjeblieft niet kwalijk, ze vertrekt dadelijk en komt nooit meer terug.

JEF : Dat zegt gij! Luister naar ne goeie raad jongen, met wijven niks als last.

MARK :Ik verzeker je dat ze voorgoed vertrekt.

JEF : We zullen zien zei de blinde.

VERA : (*danst*) olé...

MARK :Vera nu is het echt genoeg geweest, zelfs mijnheer hier vindt dat je overdrijft.

VERA : Houden jullie niet van mijn dansen misschien?

JEF : Ik heb niks tegen dansen maar niet boven mijne kop. En zeker zo gene stomme Griekse dans!

VERA : Spaans man, Spaans!

JEF : Of dat nu Spaans, Grieks of Italiaans is, gelijk dat gij dat danst, is dat allemaal ene pot nat.

VERA : Kijk, dit is Grieks. (*Begint de sirtaki te dansen*)

JEF : Heel goed! En wat komt hier achter? De vogeltjesdans? (*Doet armbewegingen*)

VERA : (*plots weer ernstig tegen Mark*) Bij nader inzien kan ik je toch maar beter hier laten, deze cultuurbarbaar is meer jouw type.

JEF : (*maakt zich nu echt kwaad*) Wat zei ze?!?

MARK :Oh... euh... niets.

JEF : Luister mijn kind...

VERA : Ik ben uw kind niet!

JEF : Waarschijnlijk niet, wie zal 't zeggen, al zijn we allemaal kinderen van iemand. Of dat die nu God, Jahweh, Allah of Jan Met De Pet heet, we moeten allemaal tegen iemand vader zeggen. Steekt dat goed in uw koppeke. Maar ik zei dat niet omdat ge dat zo letterlijk zou oppakken het was meer algemeen bedoeld, meer als aanspreekvorm verstaat ge? Dus luister mijn kind, in principe slaag ik geen vrouwen maar er zijn uitzonderingen en een van die uitzonderingen, zijt gij. Wat dacht ge van een goed ouderwets pak rammel op uw blote kont?

VERA : Wat?!? Wat zeg je?!?

JEF : Doe toch niet zo onnozel madelon, ge hebt me goed genoeg verstaan.

VERA : Oh, jij bruut! (*Tegen Mark*) En hoe sta jij er nou, laat jij mij zo behandelen?

MARK : Wel euh... volgens mijn bescheiden ondeskundige mening, heb je het zelf gezocht.

VERA : Oooh...!

JEF : Wat is 't, sleur ik ze bij heur haar naar beneden, gooi ik ze van de trap of ineens door het dakvenster? Ge zegt het maar.

MARK : *(die stilaan plezier krijgt in de situatie)* Ik weet het niet zeker, ja dit is ook zo'n moeilijke keuze, heb je niets pijnlijker?

JEF : Haha, mijnheer is een beetje sadist.

MARK : Wie zijn kinderen liefheeft kastijdt ze.

JEF : Da's ook mijn gedacht. Als ik het goed voor heb, moet ik nog ergens een zweep hebben liggen.

MARK : *(imiteert Vera)* Oh jij dierenbeul.

VERA : Goed ik heb het begrepen, ik ga, maar als ik ga is het voorgoed.

MARK : Als ik daar maar eens zeker van kon zijn.

VERA : Je ziet me nooit meer terug.

JEF : Dat heb ik er nog al horen zeggen.

VERA : En jij... jij... bemoei je er niet mee!

JEF : Als ge verdorie wat stiller waart geweest hadt ge me nog geeneens gezien. *(Tegen Marc)* Heb ik gelijk of niet?

MARK : Ik zou zelfs meer zeggen. Je hebt overschot van gelijk.

VERA : *(gaat naar de trap)* Als het zo zit, vaarwel! *(Doet enkele stappen naar beneden de mannen antwoorden niet. Ze stopt)* Ik zei vaarwel! *(Geen antwoord. Ze doet weer een stap)*

MARK : Vera.

VERA : *(stopt en zegt hoopvol)* Ja?

MARK : Je vergeet wat. *(Vera komt teruggelopen, Mark geeft haar het toiletzakje met producten)*

VERA : Neen maar... *(kapt demonstratief alles uit op de trap en werpt ook het zakje er achteraan)*

JEF : *(kwaad)* Dat gaat zo maar niet zenne! Houdt ze tegen, terwijl ik een stofzuiger haal.

VERA : Oh!... *(Vlucht naar beneden. De mannen blijven onbeweeglijk staan luisteren tot ze beneden een deur horen dichtslaan)*

MARK :Oef!

JEF : Nog een chance dat gij geen kaderkes tegen de muur hebt hangen, anders konde die nu bijeenkeren.

MARK :*(lacht)* Mag ik me voorstellen, de naam is Mark. *(Schudt Jef de hand)*

JEF : Zeg tegen mij maar Jef.

MARK :Aangenaam mijnheer Jef.

JEF : Alleen Jef, mijnheer is niet thuis.

MARK :En bedankt voor je hulp.

JEF : Zijt ge zeker? Helemaal overtuigd ziedde gij er anders niet uit.

MARK :Ik heb lang genoeg onder de plak gelegen, het wordt tijd dat ik voor mezelf opkom. En om dat te vieren, heb ik hier zelfs een fles champagne. *(Haalt een fles champagne uit zijn koffer)*

JEF : Hou er wel rekening mee dat die Hollandse wijven een taai ras zijn.

MARK :Maar Vera is helemaal geen Nederlandse.

JEF : Aan haar taal te horen zoudt ge 't pertang wel zeggen...

MARK : Mijn beste man, niet iedereen spreekt dialect.

JEF : Bij u twijfel ik, gij spreekt ook wel Hollands maar dan met “haar” op, daar kunnen we misschien nog iets aan doen.

MARK :Laat maar, mijn taal bevalt me zoals ze is.

JEF : Oké, iedere vogel zingt gelijk dat hem gebekt is.

MARK :Alsjeblieft zeg, van spreuken heb ik wel mijn buik vol.

JEF : Van spreuken niet alleen denk ik.

MARK :Inderdaad, ook vrouwen kunnen me gestolen worden.

JEF : Juist zoals bij mij. Welkom bij de club.

MARK :Welke club?

JEF : Wel euh... Dat zult ge rap genoeg weten.

MARK :Ik ben benieuwd.

JEF : Daar twijfel ik niet aan. Maar goed, ge wilt dus op eigen benen staan.

MARK :Ja... maar langs de andere kant ben ik al zo lang voor van alles en nog wat afhankelijk van Vera dat het een zware opgave zal worden.

JEF : Ge gaat toch nu al de moed niet opgeven zeker? Ik zal straks de die van mij wel eens naar boven sturen, als ze thuiskomt van de winkel, zij kan het beter uitleggen dan ik.

LOUIS : Joehoe, choe-oe (*in het begin moet de stem van Louis heel vrouwelijk klinken en moeten zijn bewegingen uitgesproken verwijfd zijn. Dit kan later afgezwakt worden. Het is niet de bedoeling er een karikaturale figuur van te maken*)

JEF : Hier hebt ge ze juist zie, dat valt mee. Ja schat ik ben op 't zolder!

LOUIS : En wat zitte gij daar te doen?

JEF : Kom efkes naar hier dan ziet ge 't!

LOUIS : Wacht wat, dan zal ik eerst mijn marchandise binnenzetten.

JEF : Doe dat, en brengt ineens een paar champagneglazen mee!

LOUIS : Okido!

MARK : Je gaat me toch al niet dadelijk een andere vrouw opdringen hoop ik.

JEF : Een andere vrouw? (*Lacht*) Ge moet genen bang hebben!

LOUIS : (*komt boven met twee champagneglazen. Hij is als man gekleed maar men merkt aan bepaalde details een zekere vrouwelijke voorkeur hij zegt nog voor hij boven is met zijn vrouwenstemmetje*) En wat is er hier voor bijzonders?

JEF : Een verrassing.

LOUIS : (*ziet nu eerst Mark*) Oh, inderdaad! (*Geeft glazen aan Jef en fatsoeneert zijn kledij en haren*) Konde gij mij niet verwittigen? Zie nu hoe da'k er uit zien. (*Tegen Mark*) Dag schat. (*Tegen Jef*) Ge zijt me toch niet aan 't bedriegen zeker?

JEF : Dat weet ge wel beter.

LOUIS : Alhoewel...

JEF : We hebben een nieuwe bovenbuur.

LOUIS : Ik zie het en gij kon natuurlijk niet rap genoeg komen kennismaken.

JEF : Er waren wat problemen met de akoestiek!

LOUIS : Met wat?

JEF : Zijn vrouwke...

MARK : (*die wat verwezen heeft staan kijken*) ...Verloofde.

JEF : ...wou hier een beetje show verkopen.

LOUIS : Allez dan heb ik wat mislopen. En waar is ze nu?

JEF : Buiten gesmeten.

LOUIS : Vrouwenhater! Ge meugt niet zo fanatiek zijn. (*Tegen Mark*) Ja soms is hem nogal impulsief, maar ge moet ertegen in gaan zenne. Ge moet niet op uwe kop laten sch... zitten.

MARK : (*verbouwereerd*) Eerlijk gezegd mevr... mijnh... euh dinge...

LOUIS : Zeg maar Louisa.

MARK : (*met overslaande stem*) Lou... euh, hum... Loui...

LOUIS : Is er iets met uw stem manneke?

MARK : Neenee, (*schraapt zijn keel en vermant zich*) ...eigenlijk heeft hij mij geholpen. Ik wil namelijk weten wat het is om alleen door het leven te gaan.

LOUIS : Triestig manneke, triestig.

JEF : Ze zal weer eens overdrijven zenne. (*Gaat glazen op tafel zetten*)

LOUIS : Ik overdrijf just niks. Alleen is maar alleen. Dat ziet ge aan alleman die alleen komt te staan. Vooral aan de weduwen. Heel hun leven pesten ze hunne vent het bloed van onder zijn nagels en als hem dood is maken ze er ne goeie van, maar pakken er wel zo rap mogelijk nen andere, liefst ne jongere, om zorgezegd niet alleen te zitten.

MARK : En toch wil ik het proberen.

LOUIS : Ge doet maar, ik zal u niet tegenhouden, ik ben alleen curieus hoelang het zal duren voordat ge me gelijk geeft.

JEF : Maak die jongen niet bang, wij hebben toch ook lang alleen geleefd.

LOUIS : En waart ge gelukkig?

JEF : Soms wel.

LOUIS : Soms wel, maar meestal niet.

JEF : Er zijn anders wel dagen dat ik terug naar die eenzaamheid verlang.

LOUIS : Ja iedere keer dat ge teveel gezopen hebt.

JEF : Just dan kan daar niemand over zeveren. Zagewijf.

LOUIS : Wat krijgde gij nu? Heb ik iets verkeerd gezegd? Zegt gij het eens manneke, heb ik iets verkeerd gezegd?

MARK : Ik bemoei me hier liever niet mee.

LOUIS : Dat is ook niet nodig, dat zou ik zelfs niet willen, ik vraag alleen maar of ik iets verkeerd gezegd heb, manneke?

MARK :Niet dat ik weet. En de naam is Mark.

LOUIS :(*terug tegen Jef*) Ziet ge 't zie, gij pakt alles verkeerd op. Markske zegt het ook.

MARK :Ik heb helemaal niets gezegd.

LOUIS :Neen, maar ik zag het aan uw ogen.

MARK :Maar...

JEF : Dat is typisch vrouwelijk jongen, uw woorden verdraaien en alles naar hun hand zetten.

MARK :Dat heb ik meegemaakt met spreuken.

JEF : Als het daar maar bij bleef.

LOUIS :(*huilerig*) En daar draai ik heel den dag mijn botten voor af. En voor wat? Om stank voor dank te krijgen. Maar goed, ge hebt het zelf gewild. (*Af naar beneden*)

MARK :Maar dinge... euh... Louisa!

JEF : Laat ze alstembleeft gaan, binnen twee minuten is ze het vergeten.

MARK :Maar hij... ik bedoel zij... ja kijk ik heb wel een beetje moeite met het geslacht van hem of haar.

JEF : Dat is enkel een kwestie van gewoonte.

MARK :Maar waarom moet dat? Per slot van rekening is zij toch een man... of niet?

JEF : Op hare pas wel jongen maar dat is maar een stukske papier nietwaar.

MARK :Het is wel een beetje verwarrend.

JEF : Doe het dan maar om haar een plezier te doen.

MARK :Ik zal het proberen, maar neem het me niet kwalijk als ik me al eens vergis.

JEF : Op voorhand vergeven. Maar wat wilde gij daarjuist nog zeggen?

MARK :Wel hij... zij zag er behoorlijk euh dingen uit...

JEF : Kwaad?

MARK :Niet zozeer kwaad, eerder triest.

JEF : Da's nen truc jongen. Kwaad worden leidt alleen maar tot meer ruzie. Met een paar tranen proberen ze u week te maken.

MARK :Zover waren wij nog niet in onze relatie.

JEF : Dat heb ik gezien, zelfs ruzie maken ging u niet af.

MARK :Daar heb ik ook nooit behoefte aan gehad.

JEF : Waarom gaat ge dan alleen wonen als ge geen ambras hebt?

MARK :Ik weet het eigenlijk ook niet goed.

JEF : Dat is ambetant. Ge twijfelt toch niet aan uw geardheid? Zelfs niet onbewust?

MARK :Wat bedoel je?

JEF : Voordat Louisa en ik gingen samenwonen, hebben we lang getwijfeld welke sekse ons het meeste aansprak. Ik ben zelfs een tijdje getrouwd geweest.

MARK :Met een vrouw?

JEF : Uiteraard.

MARK :Ja natuurlijk. Neem me niet kwalijk. Neen op dat vlak kon ik het best vinden met Vera, het is alleen dat ik zelf beslissingen wil leren nemen en dit leek me een goed begin.

JEF : Op zich is dat helemaal niet slecht, maar dan moet ge het wel menen.

MARK :*(twijfelend)* Ik denk wel dat ik het meen.

JEF : Ja, als ge dat zo overtuigd zegt. Allez vooruit opnieuw; "Ik meen het".

MARK :Ik meen het? *(Het klinkt meer als een vraag dan als een feit)*

JEF : Dat is al iets beter maar nu nog wat meer nadruk op méén; "Ik méén het!"

MARK :Ik méén het? *(Nog steeds niet overtuigend)*

JEF : Bon, we zullen het daar maar bij laten, niks forceren van de eerste keer.

LOUIS :*(terug op met cosmetica producten die hij in het toilettasje aan het laden is)*

Weten jullie dat hier voor een fortuin aan schmink op den trap ligt?

MARK :Kom me alsjeblieft niet meer met die rommel onder de ogen.

LOUIS :Rommel?

JEF : Da's nog een pijnlijke herinnering uit het verleden.

LOUIS :Wat moet ik er dan mee doen?

MARK :Werp het weg of steek het in een zak van spulenhulp, mij om het even!

LOUIS :*(doorzoekt de spullen)* Dan zal ik het wel zelf opgebruiken... een ontharingsmiddel is er precies niet bij.

MARK :Als ik een ontharingsmiddel moest gebruiken, had ik er minstens een ton van nodig.

LOUIS :*(kijkt naar Mark zijn armen)* Dat zie ik, uw vel is precies nen tapisplein. Maar om eerlijk te zijn, in mijn benen kruipt ook wat crème zenne, onvoorstelbaar. Daarom heb ik ook ne ladyshave gekocht. Maar zo nu en dan...

JEF : Mark heeft geen behoefte aan details.

LOUIS :Ja, ik weet het golle mannen hebt gemakkelijk klappen. (*Legt het zakje ergens neer*) Ik versta dat zenne Markske, golle moet daar niks van kennen.

MARK :Spijtig genoeg toch wel.

LOUIS :Wat wilt ge daar mee zeggen?

MARK :Als je verloofde die viezigheid verkoopt en je bent verplicht haar te assisteren, moet je wel op de meest essentiële vragen kunnen antwoorden.

LOUIS :Heel interessant. Mag ik dan eens iets vragen, zo heb ik een nachtcrème waarvan ik niet zeker weet hoe...

JEF : (*onderbreekt hem*) Stop nu maar. Mark heeft er zijnen buik van vol.

LOUIS :Jamaar ge moet dat niet opeten!

JEF : Ongelooflijk hoe stom dat gij van tijd kunt doen!

LOUIS :Wat nu weer?

MARK :Als de gelegenheid zich voordoet zullen we er nog wel eens over praten.

LOUIS :Zedde gij nen Hollander?

JEF : Dat heb ik ook al gevraagd.

MARK :Maar neen, en al was dat zo, is dat dan zo erg?

LOUIS :Op zijn eigen niet, den duvel moet er ook zijn, ik was alleen bang dat ge dan toch de rekening voor die schmink ging maken.

MARK :Neen hoor, gegeven is gegeven.

LOUIS :Zo mag ik het horen, eigenlijk zijt gij wel een schatje zenne.

JEF : Soms kunde gij er toch nogal opuit zijn gij!

LOUIS :Hoor hem, wie zaagt er altijd dat ik teveel uitgeef aan schoonheidsproducten?

JEF : Als 't moest helpen zat ik daar niks mee in.

MARK :Misschien helpt het wel.

JEF : Ge wilt zeker zeggen; "Hoe zou ze er anders uitzien."

LOUIS :Nu is het genoeg, ik heb ook mijn trots. (*Af. Komt echter dadelijk terug om schoonheidsproducten te pakken.*) En voor ik het vergeet hier, want anders hebt ge vanavond geen licht. (*Haalt ergens een gloeilamp uit en geeft die aan Mark. Mark en Jef kijken naar luchter*) Dat hadde golle nog niet gezien hé? Maar ik wel. (*Hautain terug af*)

JEF : (*glimlachend*) Vindt ge al dat gedoe met die schmink niet zielig?

MARK :Ik weet het niet, misschien zijn die producten toch niet zo onmisbaar al is het maar voor de psychologische factor. *(Legt de gloeilamp op de tafel)*

JEF : *(citeert in algemeen nederlands)* Er is meer op deze wereld vriend Horatio dan waarvan uw wijsheid dromen kan.

MARK :Wat nu?

JEF : Shakespeare.

MARK :Dat weet ik wel, Hamlet om precies te zijn. Ik had het enkel niet uit jouw mond verwacht.

JEF : Omdat ik nu achter de vuilkar moet lopen om mijne kost te verdienen, wil dat nog niet zeggen dat ik ook in mijnen vrijen tijd in de vuiligheid moet wroeten.

MARK :Zo had ik het niet bedoeld.

JEF : Als ge aan ons gezicht moest kunnen zien wat we lezen, zouden er nogal wat met een ordinaire smoel rondlopen, denk ik.

MARK :*(lacht. Stopt verwonderd)* Wil je geloven dat het jaren geleden is dat ik me nog zo goed geamuseerd heb?

JEF : Da's dan een goed begin. Maar nu ga ik u efkes rustig laten uitpakken.

MARK :Zoveel heb ik niet bij me.

JEF : Als ge iets nodig hebt, stampte maar op de vloer.

MARK :En je "luster"?

JEF : Die is jaren geleden al naar beneden gedonderd. (AF)

MARK :Eigenaardige kerel, maar wel sympathiek *(begint uit te laden. Alles is mooi opgevouwen en geordend. Hij haalt er ook een zomerjasje uit dat duidelijk zichtbaar rond een pakje gewikkeld is waarin, zoals later zal blijken, een kader met een foto zit. Hij legt die voorzichtig op de kast, waar hij tot op het laatst kan blijven liggen het pakje mag er zelfs wat uitsteken)* En dan die andere... *(Schudt het hoofd)* Louisa, waar halen ze het. *(Doorzoekt koortsachtig zijn bagage)* Ik zal mijn scheer crème toch niet meegegeven hebben zeker. *(Zet champagne en glazen opzij.)* Dat zal iets voor later zijn. *(hij staat met zijn rug naar de trap)*

VERA : *(terug op)* Mark.

MARK :*(schrikt)* Oh neen! Toch niet zo snel.

VERA : Ik heb eens nagedacht.

MARK :Ik ook.

VERA : Jammaar, ik heb besloten om je te vergeven.

MARK :Oh, ik was me niet bewust van mijn ongelijk.

VERA : Meestal is dat het geval, jullie mannen denken altijd de waarheid in petto te hebben.

MARK :Is dat dan niet zo?

VERA : Waar haal je het?

MARK :In ons geval dacht ik nochtans dat het steek hield.

VERA : Totaal verkeerd.

MARK :Dieu est avec nous.

VERA : Jij zegt steeds de stomste dingen om je gelijk te staven.

MARK :A la guerre comme à la guerre,

VERA : Wat er ook van zij, we vergeten heel deze affaire en beginnen met een schone lei.

MARK :En het licht scheen in de duisternis, maar de duisternis aanvaardde het niet. Dat doet er me aan denken dat ik mijn verlichting nog moet installeren.

VERA : Blijf alsjeblief bij je onderwerp.

MARK :*(neemt gloeilamp en tracht die in de fitting te draaien. Hij kan er echter niet bij)* Wel erg hoog vind je niet? *(Hij springt enkele keren omhoog)*

VERA : Dit maakt een gesprek wel heel moeilijk.

MARK :*(na een tijdje bezig te zijn geweest vraagt hij aan Vera terwijl hij naar achter wijst)* Kijk daarachter eens of er geen voetbankje of iets dergelijks staat?

VERA : *(wil eerst protesteren)* Daar ben ik niet voor gekomen... ach waarom ook niet. *(Verdwijnt achteraan)*

MARK :*(springt nog een paar maal omhoog tot Louis verschijnt)*

LOUIS :*(op)* Ja Markske, hebt gij iets nodig? *(Hij is gekleed in een zeer vrouwelijke kamerjas en heeft krulspelden in of een haarnetje op. Mark bekijkt hem verbaasd)* Ge ziet zo? Oh, ge hadt zeker niet verwacht dat ik al nen anderen tenue zou aanhebben, och lieveke, daar moet ge niet op letten, ik moet mijn middagslaapke gaan doen, mijne siësta zogezegd, ja in de week werk ik 's nachts als bakker gast en met het weekend treed ik op in ne show. Maar nu terzake, ik kom eens rap zien wat er loos is, waarom hebt gij op de vloer geklopt?